

‘Ο Φασουλής απ’ τήν πολλή τῶν φόντων συλλογή
κάνει λουτρό ‘στό Φάληρο γιά νά σκυλοπνιγῆ.

Φασουλής και Περιλάτες
έ καθένας νέτος σκέτος.

Π.— Τούς είδες και τούς Γερμανούς, διαβόλου παρλαπίπα ;
Φ’— Τούς είδα, τούς έθαύμασα κι’ αυτά σχεδόν τούς είπα.

«Στσουνέντεν μπύργερ μπάουερ,
σπισμπύργερ, προφεςσέρν,
μπεάμτεν αίρτζε μάουερ,
φίλστερ ούνε ντοκτέρν.»

τούτέσσι κίσται, χωρικοί, καθηγητάι μεγάλοι,
υπάλληλοι και σπουδασταί και δόκτωρες και άλλοι,
καλώς μάς ήλθατε κι’ έδω σαν ζήνοι μουστερηδες
νά κάνετε γυμνάσια, πηδήματα κι’ άκρδες,
και γελαστοι νά δείξετε και ‘στών Ρωμηών τά βώδια
της ράχαις της καμπούρικαις και τά κουτά σας πόδια.
Σάν τούς Ρωμηούς γυμναστικός άκόμη δέν έφάνη
κι’ άν τέτοζους ή γυμναστική σακάτηδες σας κάνη,

καλλίτερα ν’ άρχίσετε καρμιά καινούρια κουρα
νά γιατρευθοῦν τά πόδια σας κι’ ή κάθε σας καμπούρα.

‘Ω Γερμανοί παράξενοι, ανάλατοι και πάγοι,
καρτοφελνέσσερ, δηλαδή δεινοι πατατοφάγοι,
ούνε γκέεζ τσοὺμ τόφελ, ‘στό διάβολο πηγαίνετε,
‘στην ώμορφιά και δύναμη με τούς Ρωμηούς δέν βγαίνετε.

‘Ωσάν κι’ αυτούς δέν έγινε ‘στόν κόσμο άλλη ράτσα,
κυτάξετε τά στήθη μας, τά πόδια μας, τά μπράτσα,
έλατε απ’ όπισω μας, έλατε κι’ έμπροστά μας,
θαυμάστετε τά κάλλη μας και τάναστήματά μας,
και ντονερότερ σκουζετε, νά ράτσα όπως πρέται,
όπου τό σύμπαν εύκολα ‘μπορούσε ν’ άνατρέπη,
άλλ’ εύτυχώς ειρηνική έπλάσθη και φιλήσυχος
κι’ οὐδ’ έξ αυτης άκουεται κανένας τόνος δύσυχος.

οὐδὲ τοῦτεῖς ἄγριον τὸ βλέμμα τῆς τῶδ',
 μὰ φέρει μεταρρόθμιον 'σὺν νόμον 'Ἄλφα Σι,
 καὶ στρώνει μέσα 'στὴ Βουλὴ τὴν κλεψικὴ τῆς κάπα
 καὶ φέρει μεταρρόθμιον 'σὺν νόμον 'Ἄλφα Κάπα,
 πλὴν καὶ 'σὺν νόμον 'Ἄλφα Ρὸ προσθέτει βελιούσις
 κ' ἐκτάκτους πάντοτε ζητεῖ καὶ τακτικὰς πιστώσεις.
 Γκαουτεάιμους ἴγκιτουρ... πληθὸν μας ἔλατε...
 ἔδω πολὺ σὰν χἀχῆδες δὲν πρέπει καὶ γελᾶτε...
 ἔδω, ποὺ θάλλουν ἀνθῆραι τῆς δόξης αἱ μυρτίνας,
 κάθε Ρωμῆος περιλυτός εἰς θανάτου εἶναι
 καὶ κρίνει τὰ σηκῶτα του ἀδιόκοπο μαράφι,
 γιατί 'στὴ Δόντρα σὰν στραβὸς χρεώγραφ' ἀγοράζει.
 'Ἄς εἶναι, φίλοι Ντότσις, μετρία ἡ χαρὰ σας,
 κ' εἰπῆτε οὐσ παρακαλῶ 'σὺν Διουκράτορῃ σας
 μὲ τὸν ζευξέκη τὸν Βιομάρκ καὶ μὴ παρατασάκνεται,
 γιατί μ' αὐτὸ τὸ τσάκωμα ἡ πίσος χαντακνέται,
 κ' ὅλα ζουσάκων, Γερμανοί, 'στὴν ἰδικὴ μας ράχη,
 καὶ τώρα θὰ ἐμάθετε πὸς κ' ἡ σταρὶς ἐθράχη
 κ' ἐπάνω 'σὸ δυστύχημα δυστύχημα πλακνέει...
 παραπολὺ κ' ὁ Κάϊζερ τὴν μύτη του σηκῶνει
 κ' ἂν δὲν μαζέψῃ γρήγορα κ' ἐκείνος τὸ μισαλὸ του
 κᾶν σήμερα κᾶν ἀβριον θὰ 'βρῆ τὸν διάβολο του.

Φερλοῦστε κέρλις I... Γυμνασάτι, ἀπῆτε τὰ τσάκισματα,
 μακρὰν τὸν Δόκτορα τὸν Κῶχ καὶ 'πῆτε χαιρετίσματα.
 Καθέννας μὲ τὴν λύμην του ἀκόμη χάσανον μίνει,
 κ' ὁ Κῶχ ὁ περιβόητος ποὺ μάγειρα σημαίνει,
 θαρρὸς πὸς τὰ 'μαγιρεψε κ' ἐκείνος μὴ χαρὰ
 κ' ἐπῆρε μὲ τὴν λύμην του τοῦ κόσμου τὸν παρὰ,
 καὶ τέλος πάντων τῆρῆος μὲ μιά γνώστη κοκότα
 κ' ἐπῆγε κ' ἔκαμε κρυτὰ μαζὶ τῆς τὰ εἰκότα,
 πιστεύω δὲ χρυσὴ ζωὴ καὶ κότα καὶ περάση
 κ' ἴσως κ' αὐτὸς 'Ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἰσάστα.
 Σηληώσις τὰ πόδια σας καὶ τὰ κοριμὰ σας ἴστα...
 ἴσως δὲν τρώγω σὰν καὶ σὰς μπριζόλα γουρουνίσια,
 ἴχθως, τρώγω δηλαδὴ φυλέτο κ' ἴσχι σάβιν,
 καὶ πῖνω πάντοτε κρασί, ποὺ οἶος τὸ λέτε βᾶν,
 ἴχ τρέμμα νήμαξ μπῆρ βίτζ, σπανίως πῖνω μπύρα,
 μακρὰν τὸν ζυλοσόφον σας ἡ φρουσκωμένη σπείρα,
 καὶ 'στούς Σπανούς τὸν Γερμανὸν κηρύττει κ' ἄλλοθ'
 πὸς κ' ὁ Σπανός μας ἐβγαλε μουστάκια πρό πολλοῦ.
 Αὐτὰ τοὺς εἶπα, Περικλῆ, καὶ στρέψας 'σὶς κυρίας
 τοιαῦτα προσεφώνησα μὲ ἀνθῆ γρηγορέας:
 «Βῶ ἴντε φερλοῦστε λόγιε ντὶ σῖνε φρολιάν
 βαροῦμ ντὶ οὐγκεχότιε μπράχεν ζι μὲτ ἀλιάν,
 ἴηουν αὐτὰ τὰ τέρατα καὶ τούταις τῆς τσοικνίδες
 τῆς λέτε ξανθοπλόκαμιας κ' ἀρράταις Σαζωνίδες;
 αὐταις ὁ Γκαίτε δρηγισε μ' ἐρωτικὴν μανίαν;
 αὐταις γὰρ ρόδα εἰσομα περνον 'στὴν Σαζωνίαν;
 ποῖο ἀπ' αὐτὰ τὰ ρόδα σας κανεὶς νὰ δρεχθῆ;
 'Ἄν τέτοια ρόδα ἔχετε, 'κατήσασε 'στὴν πῆτα...
 ἐγὼ 'μπροστά τῶν φαίνομαι τοῦ Φάουστ Μαργαρίτα.
 Κρίμα καὶ 'στὰ κεφάλια τῶν καὶ 'στῆς χρυσῆς πλεζουδαίς,
 καὶ τώρα καταυδῶ σας μ' αὐταις τῆς καλκαζουδαίς,
 κ' ὅσα βαβεζὰ Γερμανικὰ σὰς εἶπα ἐν ἄλλοις
 ποὺ ταμίαις αὐθημερὸν ὁ Γερμανὸς Στρατήγγης,
 ὅπου σὰς προσεφώνησεν εἰς τὸ Γερμανικόν
 ἐκ μέρους τῆς δόξῆτος τῶν Φιλαρμονικῶν.

Αὐτὰ τοὺς εἶπα κ' ἔφυγα χωρὶς νὰ ἐπιστρέψω...
 Π.—Στρώσας λοιπὸν τὴν ράχη σου 'σὸ ἔδω καὶ σὲ ρέψω.

Σύλλογος ἐν 'Ερμουπέλει, ἐπεὶ τὸν γνωρίζουν ἔδει.

'Ο Σύλλογος τῶν Συριανῶν ἐμποροπαλλήλων,
 ποὺ μ' ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐργάζεται καὶ ἔζηλον,
 ὡς μέλος του ἐπίτιμον μ' ἐξέλεξε προθύμως
 καὶ δίπλωμα φαρδὸ πλατὺ μοῦ ἔστειλ' ἐπισημως.
 Ἐδωχαριστῶ τὸν Σύλλογον διὰ τὴν ἐπιλογὴν
 καὶ χαιρετῶ ἀπὸ μακρὰν τὴν γενεθλίαν γῆν,
 ἀλλὰ πολὺ καλλίτερα θαρρὸς πὸς θὰ μ' ἔτιμα
 ἂν δίχως ἄλλο δίπλωμα μοῦ σταεῖλη παραχρησῆμα
 'Ἀμερικάνικο πανὶ καὶ κάρπισσο χασεῖ,
 γιατί τὰ φόντα 'πῆσανε καθήγορο μεγάλο
 κ' ἔδω κανεὶς ἀσπαρροῦχα δὲν δίνει βερσεῖ
 κ' εἰς μάτῃν ἤλασσα βρακί μεταξωτὸ νὰ βάλλω.

Καὶ ἄλλιας ποικιλίας, μ' ἄλλους λέγουσ ἀγγελίας.

'Ἡ Διαθήκη ἡ Παλαιὰ μετὰ πολλὰν εἰκότων,
 βαβλῶν περιποῦθαστον καθ' ἄπαντα τὸν χρόνον,
 ἐκδέχεται πρὸς ἰδωγὴν παντὸς τοῦ Πλάστου δούλου
 μὲ τὸν Ἰεζεκιὴλ ἔβραθα καὶ Παροσκεινοπούλου,
 καὶ ταύτην ἐβελτίωσε κατὰ πολλὰ εἰκότας
 παπαῖ-Μαρτίνος ὁ δεῖνος κ' 'Αρχμανθρίτης πρῶτος.

'Ἐσχάτως ἐξεδόθησαν καὶ τοῦ Κριμῶφ οἱ μῦθοι,
 παραπολὺ ὠφέλιμοι καὶ χρήσιμοι 'στὰ πλῆθη.
 Αἰτίους τῶς μετῆρσας ἀπὸ τὰ Ρωσσικὰ
 μὲ σέχους ὄντως γλαφυροῦς καὶ μέτρ' ἀρμονικῶν.

'Στὸ Φάληρο 'νοικιάζεται αὐτὸ τὸ καλοκαίρι
 τὸ σπῆτι τὸ περίφημον τοῦ Νούφρη Νηπλαβέρη,
 ἂν ὅμως 'βρῆ κ' ἀγοαστὴ ἴμοροι νὰ τὸ πούλησῃ
 κ' ἴσως τὸν ἔχει τὸν παρὰ μαζὶ του ἄς 'μύλησῃ.

'Ἐστὼν Παιδῶν τὴν Διάταξις» καὶ εἰς τὴν «Ἐβδομάδα»
 πωλοῦνται σόματα «Ρομποῦ» μὲ τακτικὴν ἀράδα
 εἰς τὰ Γραφεῖα δὲ αὐτὰ εὐρίσκονται ἀκόμη
 ἀνεῖλικταις κατὰ σερῶν κ' οἱ πέντε μος οἱ τόμοι,
 ἀλλ' ὅμως καὶ 'στὸ σπῆτι μας πωλοῦνται δὶ' αὐτὰ
 κ' ἂν θέλετε τὰ πέντε μ' ὀλίγα μετρητὰ.

Οἱ γράπται 'Αἰδονόπουλοι ἔφεραν χίλις μύρια
 τῆς ἐποχῆς τῆς θερινῆς ἀθάνατα κωμῆρια,
 ποὺ κάθε γνώστης τοῦ σμυροῦ μοναδικὰ νὰ κρίνει,
 ποὺ μπαίνεινε κομποούτσουος καὶ βγαίνεινε φουροῖνι.
 'Ὅσο γιὰ τὴν κομῆτικὴν καθέννας δὲν ἔχει
 πὸς τοῦτο τὸ ραφιζάκι δὲν ἔχει ἄλλο ταῖρ'
 τεχνίται ἀπαράμιλλοι ἄμφοτεροῦ ὁμοῦ
 καὶ γελαστοῦ σὰς καθῆρον εἰς τὴν ὁδὸν 'Ἐρμού.

'Ο Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κᾶνον — πὸς 'τὸ σπῆτι μου ἀνέβῃ
 'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδὲ συνορθεῖ,
 μὲ ξενοδοχεῖον Σοδῆ — δαδ' ὅτ' ἄλλο τίρετ' ὅτ' ἔδω.

μὲ Χριστινῶν, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλα' οἰκοδομή,
 καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνδρα, — ποῦται ἄλλοτε μαιμῆ.